Архівний № 591
№ 23
№ Р-7641
Сумської області
ДЕРЖАРХІВ

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 862

Гребенюк (Гребникова, Гребенникова)
Марья Павловна

Начато: 30 ноября 1945
Окончено: 5 июля 1985
На 7 листах.

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд Р-7641
Опис 23
Архів 591

ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ В ЮГОСЛАВІЇ

БЄЛГРАД, 6 грудня. (ТАРС). Сьогодні в Бєлграді відбувся футбольний матч між радянською командою ЦБЧА і югославською командою «Партизан». Трибуни стадіону, святково прикрашені державними флагами СРСР і Югославії, були переповнені глядачами. Понад 30 тисяч квитків були продані протягом кількох годин.

У центральній ложі були маршал Тіто, д-р Іван Рібар, міністри, члени президії і депутати Установчих зборів, відповідальні співробітники радянського посольства і військової місії. Під гарячі оплески на поле вибігають футболісти ЦБЧА — в червоних майках і «Партизана» — в білих. Після взаємних привітань виконуються державні гімни Радянського Союзу і Югославії. О 2 год. 10 хв. югославський суддя дає свисток і гра починається. Вже на третій хвилині Щербаков забиває перший м'яч у ворота «Партизана». На 18-й хвилині Федотов збільшує рахунок до двох. Це подвоює зусилля господарів поля, і на 25-й хвилині один з нападаючих «Партизана» б'є по воротах ЦБЧА. Рахунок 2:1. Напад ЦБЧА, що починає з центру поля, прориваєтьcя до воріт противника, і через хвилину м'яч, пущений Ніколаєвим, потрапляє у ворота «Партизана». За 7 хвилин до кінця першого тайму футболісти «Партизана» забивають другий м'яч у ворота ЦБЧА. Перший тайм закінчується з рахунком 3:2 на користь ЦБЧА.

У другому таймі гра набирає ще напруженішого характеру, хоч мокре поле стадіону дуже утруднює її. Перші 10 хвилин гра триває з попереднім рахун-

Процес головних німецьких воєнних злочинців у Нюрнбергу

Ранкове засідання 6 грудня

НЮРНБЕРГ, 6. (ТАРС). Ранкове засідання 6 грудня відкрилось заявою голови Трибуналу лорда Лоуренса, який повідомив, що Трибунал передбачає перерву в ході процесу і що, як гадають, цю перерву намічено пристосувати до різдв'яних свят. Попередньо вирішено оголосити перерву з 20 грудня і відновити засідання Трибуналу в середу, 2 січня. Американський головний обвинувач Джексон заявив, що він має заперечення проти строку перерви, проте він не зазначив у чому ці заперечення полягають.

Потім слово дістав представник англійського обвинувачення підполковник Гріффіт Джонс, який присвятив свій виступ німецькому нападові на Польщу. Покликаючись на цілий ряд документів, англійський обвинувач доводить навмисність німецької агресії проти Польщі — агресії, яка готувалася в той час, як керівники гітлерівської Німеччини давали Польщі запевнення в тому, що вони лояльно додержуватимуть польсько-німецького договору від 1934 року. Розробляючи плани нападу на Польщу, Німеччина використала як привід для розв'язування війни так звану данцігську проблему. Обвинувач говорить, що справжньою метою Німеччини було загарбання Польщі, а ніяк не розв'язання самого тільки данцігського питання.

Наприкінці 1938 року ватажки гітлерівської Німеччини все частіше і частіше почали висувати на перший план данцігське питання. Обвинувач цитує лист польського посла в Берліні Ліпського тодішньому польському міністрові закордонних справ Беку, датований 25 жовтня 1938 року. В своєму листі Ліпський пише: «Під час розмови за сніданком у Грандотелі в Берхтесгадені 24 жовтня, в присутності п. Хеволя, п. Ріббен-

покликається при цьому на промову Ріббентропа, виголошену ним у Варшаві 25 січня 1939 року, в якій він запевнив поляків у дружбі Німеччини.

Грунтуючись на ряді документів, обвинувач доводить, що німецькі плани нападу на Польщу були повністю розроблені до весни 1939 р. Німецький план нападу на Польщу вироблявся під керівництвом підсудного Кейтеля («Білий план») Обвинувач прилучив до протоколів Трибуналу секретний документ німецького верховного командування, датований 3 квітня 1939 року і підписаний Кейтелем. Цей документ являє собою директиву для збройних сил Німеччини на 1939—1940 рр. В частині 2-й цього документу, що зветься «Білий план», говориться;

«Фюрер дав такі директиви по «Білому плану»: 1) Всі готування повинні провадитись таким чином, щоб почати операції з 1 вересня 1939 р. 2) Верховне командування збройних сил повинно розробити точний календарний план здійснення «Білого плану» і синхронізувати дії трьох родів військ. 3) Плани трьох родів збройних сил і деталі календарного плану повинні бути передані штабові верховного командування до 1 травня 1939 р.».

Англійська заява про гарантії Польщі, говорить обвинувач, була використана німецьким урядом для того, щоб обвинуватити Польщу в порушенні договору 1934 р. 28 квітня 1939 року німецький уряд вручив польському урядові меморандум, з якого обвинувач цитує таке місце: «Німецький уряд взяв до уваги польсько - британську декларацію відносно змісту і цілей переговорів, які недавно відбулися між Польщею і Великобританією. У відповідності з цією декларацією між польським урядом і британським урядом укладена тимчасова угода, яка неза-

Обер-Зальцбургу перед німецькими генералами. В одній з цих промов Гітлер заявив: «Зруйнування Польщі є першою метою. Метою є знищення живої сили, а не досягнення якоїсь певної лінії. Навіть якщо виникне війна на Заході, перш за все треба знищити Польщу. Необхідно провести операцію швидко у відповідності з сезоном. Я сам дам пропагандистський привід до війни. Не має значення, чи буде він переконливим чи ні. Переможця потім не стануть питати, чи говорив він правду чи ні. Починаючи війну, говорять не про право, а про перемогу. Ніякого жалю, необхідне жорстоке поводження».

На польсько-німецькому кордоні сталися інциденти. Обвинувач покликається на свідчення свідка генерал-майора Лахузена. Той розповів, як німецька контррозвідка одержала завдання дістати польські уніформи, щоб переодягти в них утримуваних у німецьких концентраційних таборах політичних в'язнів, яким було доручено вчинити напад на німців і організувати інциденти на німецько-польському кордоні. Обвинувач прилучає до протоколів Трибуналу інший документ — меморандум Канаріса, який підтверджує цю провокацію німецьких фашистів. Документ має заголовок: «Розмова з генералом Кейтелем 17 серпня 1939 р.». В запису Канаріса говориться: «Я повідомив Кейтеля про мої переговори з Іостом. Він сказав, що він не займатиметься цією справою, оскільки фюрер не інформував його, а тільки повідомив, що ми повинні постачити Гейдріхові польські уніформи. Він згодний з тим, що я повідомив генеральний штаб. Він сказав, що він невисокої думки про операції такого роду. Проте, якщо є наказ фюрера, не залишається нічого іншого, як виконати його. Щодо Діршау, то він вирішив, що ця акція буде проведена тільки армією».

На цьому ранкове засідання закінчилось.

Вечірнє засідання 6 грудня

НЮРНБЕРГ, 6 грудня. (ТАРС). Вечірнє засідання Трибуналу 6 грудня почалося повідомленням представника американського обвинувачення про те, що ввечері оборонцям будуть показані фільми, які американське обвинувачення збирається пред'явити судові. Глава оборонців, оборонець Шахта Дікс заявив, що оборонці не бажають втрачати час на попередній перегляд фільмів і тому вони просять показувати їх на засіданні Трибуналу. Американський обвинувач сказав: «Як їм зручніше. Ми це робимо для них».

Після цього слово надається знову представникові англійського обвинувачення підполковникові Гріффітсу Джонсу. Обвинувач нагадує, що в серпні 1939 року

приготуваннями, зробленими за «Білим планом». Оперативні цілі, намічені для окремих з'єднань, залишаються незмінними.

Дата атаки—1 вересня 1939 р. Час атаки — 4 година 45 хвилин. Цей же час поширюється на операції проти Гдині у Данцігській затоці і проти мосту Діршау.

3. Дуже важливо, щоб відповідальність за початок ворожих операцій на заході була покладена на Францію та Англію. Спочатку повинні бути проведені тільки операції місцевого характеру проти незначних порушень наших кордонів. Німецький сухопутний кордон на заході не повинен бути перетятий в жодному пункті без мого схвалення. Те ж саме стосується воєнних операцій на морі, а також операцій, які можуть бути

Критика і бібліографія

Цього не могло бути

Чи чули ви щонебудь про бойові дії партизана Юрія Мокрієва?

Признаюсь — ми теж не чули. А між тим, в своїй книзі «Веселий салют», яку оце випустило видавництво «Радянський письменник», Юрій Мокрієв привселюдно заявляє, начебто він під час Вітчизняної війни блукав з партизанами по лісах, взявши в руки автомат. Правда, свою роль Мокрієв подає скромно

«Хоч, правда, стріляв я з того автомата мало, більше носив його при собі, як «Феді». А все ж і я «учасник». І командир загону до нагороди мене представив. Срібний годинник маю одержати і грамоту. Не за якісь там мости чи підірвані танки, а за сміх. Так, так, за байки якими розважав я загін на привалах...

Якось сидимо коло вогню, онучі сушимо, хлопці й просять:

— Розкажіть щонебудь про ваші письменницькі діла»...

І письменник Мокрієв розповідав. Нарозповідав він цілу книжку, яку ото і видало видавництво.

Цією книжкою ми й хочемо скористатися, щоб обізнатися, що то за загін, з яким мандрував по лісах Юрій Мокрієв. Яскравий світ на персональний склад цього загону проливає розповідь автора про одного з партизанів Наума Вертуту. Автор не шкодує фарб, щоб змалювати діяльність Вертути до війни. Про себе тоді цей герой говорив так:

«Я Наум Вертута — директор «Люшнезбута», голова артілі «Наша праця», я—«Червона синька», я «бита птиця», я й «Заготчерепиця».

Коротше — Наум Вертута шахрай, пройдисвіт і спекулянт.

захоплені від діяльності Вертути.

«Що говорить, достойна людина. І всякому ділу може лад дати».

Отже спекулянт Вертута пар-

побачили — здали зброю без бою. Ми ту зброю забрали, а їм, за нашим звичаєм, гудзики від штанів поодрізали.....

. . . . . .

Кінчив я ту операцію з гудзиками та й кажу:

— Ну, йолопи, тікайте та більше в руки мені не потрапляйте! Знайте наш партизанський закон — хочеш жити — не смій німцям служити».

І відпустив Гордій Смішка поліцаїв без гудзиків, за звичаєм.

Одверто кажучи, ми не чули жодного партизанського загону, де б формою боротьби з ворогами було... відрізування гудзиків. Очевидно цей звичай був лише в тому загоні, де перебував Юрій Мокрієв.

Якщо такі звичаї партизанів, то як же народ боровся з окупантами?

І про це розповідає Юрій Мокрієв. Ось гумористичне оповідання «Козодой». Так продражнили люди німецького коменданта, коли його вдарила коза, як він намагався її подоїти. І от народ коменданта дражнить, а комендант сердиться.

«...Вбили «козодоя» партизани. Люди аж шкодували: всього тільки з місяць з «козодоя» вони посміялися».

І до чого ж добродушний народ! Окупанти його грабують, палять, вбивають, а він аж шкодує, що сміятися ні з кого. Вбили партизани народну розвагу... німецького коменданта.

Здається прикладів досить, щоб зробити висновок.

Не було в нас такого села, де б люди з будьяких причин шкодували за німецьким комендантом,

час відпочинку.

Неприпустиму форму саморекламування взяв Ю. Мокрієв, надто легковажно поставився до свого письменницького обов'язку і

Петро СЄВЕРОВ.

(ЗАКІНЧЕННЯ*)

Третій охоронник метнувся було до дверей, але побачив автомат в руках матроса і кинувся в куток кубрика, до зброї. Він не встиг добігти до рундука: Сидоренко був влучним стрільцем, а тут йому майже не доводилось прицілюватись.

В кубрику було затишно і тепло, пахло димом сигар, у чашках на столі стояв недопитий кофе і ром.

— Для нас тут дещо знайдеться, — сказав Микита. — Два автомати, пістолет...

— Ром теж річ непогана, — посміхнувся Сидоренко. — Ну, це ми нашому шкіперу піднесемо.

В трюмі почули постріли... Череватий захитався і впав на східці трапу, пройнятий жахом і печаллю.

— Тепер усьому кінець, — сказав він глухо. — Прощайте, орлята!. Микито, і ти, Сидоренко, відважна людина.

Почувся йому голос Микити чи й насправді Микита його гукав?.. Череватий кинувся до ляди і тепер виразно почув голоси:

— Світи сюди, — говорив Сидоренко цілком спокійно. — Я цю чортову скобу на середину моря закину...

Спершу було чути негучний дзвін — нетерплячі руки майже рвали скобу, потім з гуркотом швидко розчинилися залізні стулки ляди, і свіжий вітер линув у трюм. Шкіпер побачив рідні півтемні зорі

берегу недалеко... При барку є човен. Може покинемо свого «Орла» і подамося хто куди?

— На березі кожного з нас розпізнають,—сказав Сидоренко.—

нах. Великий порт, звичайно розсвічений лініями, струмками, каскадами світла, — в цю ніч наче вимер захльоснутий мороком.

Шкіпер сидів на носу човна. Він перший побачив силует шхуни, що заслонив ламану лінію зірок. Простягнувши руки, Череватий стримав розгін — човен причалив безгучно. Череватий устав, підняв руки, дотягнувся до верхньої частини фальш-борта. Пальці його вчепилися за кругляк фальшборта. Він повільно підвівся і зсунувся на палубу, притискаючи до грудей автомат.

Тут, на рідному кораблі, він міг би знайти будьяку річ з зав'язаними очима. Не чекаючи товаришів, він попрямував до своєї каюти, але з носа, з боку кубрика почувся гучний, хрипкий регіт, і Череватий припав на коліно, підхопив автомат — в першу хвилину він був впевнений, що це сміялися з нього.

Він подумав, що німці помітили човна і тільки чекали, поки він причалить до «Орла»...

Хтось нечутно стрибнув на палубу, поряд з Андрієм, і теж причаївся, непомітний у темряві. Потім знову прошелестів одяг, дзенькнула пряжка — на борт піднявся хтось третій. У темряві він не помітив шкіпера, торкнувся його плеча, відсмикнув руку.

— Хто це?

Череватий пізнав голос Микити.

— Спокійно, — прошепотів він. — У кубрику хтось є... Заходь з правого борта.

підборів. Вахтовий підвівся. Човен тепер лишився порожнім. Висока хвиля підкинула його і вдарила об борт шхуни. Звук цей привернув увагу вахтового: він

— Я не дозволю... Я — офіцер.

В руці його блиснув маленький браунінг, але Сидоренко перехопив руку і так її стиснув, що хруснула кістка. Одноокий заверещав і впав навколішки. Шхуна знялася з якоря і поволі рушила до баржі.

Череватий сам стояв біля штурвала. Він пришвартувався з ходу, хоч і штовхнув бортом баржу. Для полонених рейда цей поштовх був сигналом. Гомінкою хвилею кинулись вони на палубу «Орла». Незвичайна ця посадка була закінчена за три хвилини...

Череватий поспішав скоріше відійти, щоб іще затемна сховатися далеко в морі. Дув свіжий вітер, віщуючи на ранок шторм. Череватий не мав сумніву, що німці організують погоню. Однак у морі все було простіше: море — не полон.

Шкіпер не помилився — вранці німці почали шукати «Орла». Командир підводного човна занадто вже загостював на призовій шхуні. За ним надіслали катер, але цей катер повернувся ні з чим. Спочатку портові власті вирішили, що шхуна змінила місце стоянки, її шукали біля причалів, на рейді, розпитували дозорних штурманів. Ніхто не бачив «Орла» — дивний корабель цей, що завдав так багато клопоту, зник безслідно.

Водночас охорона порту була приголомшена і іншою звісткою: полонені «смертної баржі» втекли. Все це з'ясувалось до десятої години ранку, коли на баржу звичайно приїздило начальство караулу.

Дозорні катери зразу ж рвонулись у море, але вже за молом їх зустріла така шалена хвиля, що невдовзі катери один за одним повернулися назад. Шість літаків у зоряному порядку подались шукати шхуну. Та в морі мандрує немало рибальських суден, а з літака не прочитаєш назви корабля. Проте один з цих літаків, ка-

наближався до аварійного судна. Вдивляючись у бінокль, командир дедалі більше дивувався:

— Там діється щось дивне. — нарешті сказав він. — Або на суд-

427
8

Заполняется оперативным сотрудником проверочно-фильтрационной комиссии — со слов проверяемого.

АНКЕТА

на гражданина СССР, возвратившегося в СССР через Германскую границу

1. Фамилия, имя, отчество Если фамилия, имя, отчество изменены, то когда, почему и какую фамилию носил до изменения	Гребенюк Мария Павловна
2. Год, месяц и число рождения	7 Мая 1925 года
3. Место рождения (республика, край, обл., район, село по новому адм. делению)	с. Грецаковка сумского р-на Сумской области
4. Последнее местожительство и адрес: а) до начала войны или призыва в армию б) до убытия за границу	с. Грецаковка
5. Национальность, родной язык, каким иностранным языком владеет, в какой степени	Украинка
6. Партийность. В какой организации состоял до оккупации (плена)	б/п
7. Где находятся парт., комсомольские документы (когда, куда, кому сдал, порвал, отобраны оккупантами, где, кем)	Нет
8. Образование, когда, где учился, что окончил	Грецаковскую НС школу 7 кл. 1941 г.
9. Профессия, специальность	Нет
10. Судимость при Сов. власти (кем, когда, за что и мера наказания)	Нет

11. Сведения о трудовой деятельности до оккупации или призыва в Красную армию, начиная с 1939 г.:

Даты		Название учреждения, предприятия	Должность, выполняемая работа	Адрес учреждения, предприятия (республ., край, обл., район, село)
Поступления	Увольнения			

12. Отношение к воинской службе (род войска, последнее звание, кадровый или призван во время войны, когда и каким военкоматом)	
13. Участие в боевых операциях (где, когда, в составе каких частей, был ли ранен, контужен). Награды за боевые операции	

14. Прохождение службы в Красной Армии с 1939 г.:

Даты		Название (номер) части (в состав какого соединения и фронта входила часть)	Должность, звание	Местонахождение части
Зачисления	Отчисления			

15. Где, когда и при каких обстоятельствах попал в плен или окружение	Я сдался добровольно совместно [illegible]
16. При каких обстоятельствах попал на оккупированную советскую территорию	Я в Фирзее м-с был освобожден англо-американскими войсками.
17. Сколько раз, когда, где задерживался, допрашивался военными, полицейскими органами, гестапо на оккупированной советской территории, по каким вопросам. Если судился, каким судом, за что, срок наказания, где отбывал, кем и когда освобожден; каким другим репрессиям подвергался (сам и семья) со стороны оккупантов	Z

18. Сведения о роде занятий и месте жительства на оккупированной советской территории:

Даты		Название учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Должность, выполняемая работа	Адрес местожительства
Поступления	Увольнения			
		Z		

19. Когда и при каких обстоятельствах попал на территорию, воюющих с СССР стран или в оккупированную Германией страну (выяснить подробно, попал ли за границу в качестве военнопленного, мобилизованного или выехал добровольно)	Добровольно 6/V-42 г.
20. Вызывался ли за границей на допросы, кем, когда, в связи с чем. Если судился, где, когда, каким судом, за что, срок наказания, где содержался, при каких обстоятельствах и когда освобожден	Нет

21. Сведения о роде занятий и месте жительства за границей:

Даты		Названия учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Адрес учреждения, предприятия (страна, окр., уезд, город, село)	Какую работу выполнял и где жил (точный адрес) и по каким документам
Поступления	Увольнения			
16/V-42 г.	15 апр. 43 г.	Православная колония им. „Пушкина", руковод. предп. Пушкер.	Гагель-кубек город. Германии.	работал на ферме где имелась церковь в обязанности (начальн.) Пушкер выдал документ, в котором было удостоверено и описаны заслуги по которому я ходил город из лагеря второго разряда

22. Служил ли в армиях, воюющих с СССР стран или других воинских антисоветских формированиях (указать в каких частях, когда, должность, звание)	Z
23. Кого из советских граждан знает как изменников Родине, предателей и пособников (указать фам., имя, отч., установочные данные и в чем выражалась их изменническая деятельность и где они сейчас находятся)	Нет
24. Когда и при каких обстоятельствах вернулся в СССР или прибыл на границу СССР (одиночным порядком или в группе (с кем), явился добровольно или задержан, кем, когда)	Я приехал на родину сам и тогда поступил на работу в санитарки. при госпитале 17/II в г. Малое. а 29 октября приехал домой в с. Грековку.

25. Сведения о семье и близких родственниках (отец, мать, жена, дети, братья, сестры) по последним известным ему сведениям (с указанием года, даты)

Фамилия, имя и отчество	Возраст	Степень родства	Постоянное место жительства и род занятий до войны	Где проживают (адрес) и чем занимаются (по последним данным), если выбыли с постоянного места жительства (куда), погибли, умерли, откуда ему стало это известно
Гребенюк Павел Семенович	60	отец	с. Грековка хлебопашество	умер в 1920 году
Гребенюк Парасковья Федоровна	57	мать	— " —	умерла в 1949 г.
Иванов Николай Прокопович	1928 г.	двоюр. брат.	с. Грековка	в РККА.
Маруся		"	— " —	добровольно вступила в германию возвратилась и работает в к/ве [illegible] с. Грековка
Кайдина Прасковья	1918	сестра		

26. Кто может подтвердить изложенное в анкете: а) за время пребывания в армии; б) за время пребывания на советской оккупированной территории; в) за время пребывания за границей, (указать фамилию, имя, отчество лиц, где они живут и чем занимаются)	Котелевец Иван Романович (прож. с. Грузаковка Сум. р-на) Медвынк Александра Алек. Сурненко Мария Сидоровна Варамовского с/совета Галощка Александра Дмитр. (прож. г. Сумы)
27. Что хочет опрашиваемый сообщить о себе дополнительно	
28. Куда опрашиваемый хочет ехать (точный адрес) и что делать	
29. Перечислить все имеющиеся у опрашиваемого документы, кем, когда они выданы и их №№	Документы я сдала в паспорт. пост. сейчас. Ро НКВД.

Примечание. Если некоторые вопросы анкетным путем не будут выяснены, о них проверяемый должен быть допрошен отдельно.

Место для фотокарточки

Дактилоскопическ указатель-ного пальца правой руки

Подпись опрошенного Требенок

Анкета заполнена 30 Ноября 1945 г. в Сумском Ро НКВД проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР г. Сумы. Романенский шлях № 23.
(адрес пров.-фильтрац. пункта)

ст. Уполномоченный Сум. Ро НКВД Шраменко
(должность, звание и фамилия (разборчиво) допросившего)

(подпись)

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

9 декабря месяца 1945 г. из материалов проверочно-фильтрационного дела видно, что Требенок Марина Павловна 1926 года рожд. гражданка, уроженка г. Киева, проживающая в оккупации на территории Германии по последнему месту жительства с. Грузаковка, Сумского р-на 13/IX-1945 г.
(фамилия, инициалы)

РЕШЕНИЕ: считать гр. Требенок проверенной и фильтрац. дело сдать 1-му отд. Отд. УНКВД Сумской обл. для хранения в архиве.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ФИЛЬТР. КОМИССИИ: Нач. РО НКВД мл. л-т. (должность, звание и фамилия (разборчиво)) /Савчук/ (подпись)

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ: Зам. Нач. РО НКВД мл. л-т. (должность, звание и фамилия) /Бутрин/ (подпись)

нач. о/ контрраз. РО НКВД (должность, звание и фамилия) /Игнатенко/ (подпись)

НКВД СССР

Проверочно-фильтрационный пункт

Город Мальхен

Видом на жительство служить не может 3

Действительно по «1» ноября 1945 г.

4

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Фото-карточка

Выдано Гребникова Мария Павловна
(фамилия, имя, отчество)

год рождения 1925 место рождения Сумск. обл. Сумский р-н с. Грицуйкивка

в том, что он по прибытии из Германии. города Гаген-Кабель „2" августа м-ца по «7» сентября м-ца 1945 г. содержался в лагере №218 проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР и следует к избранному месту жительства Сумская обл. Сумской р-н с. Грицуйкивка
(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Начальник проверочно-фильтрационного пункта

(печать) (подпись)

4

5

С П Р А В К А

Дана настоящая Гребенникова Мария Павловна в том, что она с "18" августа по "23" IX-м-ца 1943 г. работала в амбулатории уч. №1 лагеря №16, к работе относилась добросовестно.

Нач. Сан. Службы
уч. №1 ЖЛОГ М/СЛ. /Бондаренко/

"23" сентября 1943 года.

г. Мальмин.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Справка Характеристика.

Выдана Грицаковским с/советом на гр-ку Гребенюк Марию Павловну 1925 года рождения, родившееся в семье бедняка. Отец её помер в 1926 году, а сама Гребенюк Мария Павловна проживала с матерью, до оккупации мать работала в к-зе на рядовых работах, а она училась в школе в с. Грицаковка где и окончила VI-классов. В 1942 году была насильно угнана в Германию где и была до 1945 года сентября месяц, мать в время оккупации работала по рядовых работах, в данное время работают оби в к-зе, живут на квартиро в колхозной квартире з семейного положения и имеет больше нужно. Что и удостоверяет с/с.

Пред. с/с

секретарь

Архивное фильтрационное дело № 862
пересмотрено в соответствии с приказом № 00750
и оставлено для дальнейшего хранения в архивно-следственном фонде
как находившегося в американской
зоне оккупации Германии
с отражением на оперативно-
справочном учете.
Пересмотрел Ст. инспектор 1 отд. 4 ст. лейт. Д. Дмитр. (Якобенко)
Согласны:
Начальник отделения
Нач. 2 отд. УКГБ по Сумской обл. (Якобенко)
"_" мая 1955 г.

НАЧАЛЬНИКУ -го СПЕЦ.ОТД.УНКВД С/О

Сот. секретно

Прошу проверить гр-на Гребенюк Мария Павловна, 1925 г.р. ур. села Грищаковка Дунаевского р-на, проживает там-же

и сообщить какими Вы располагаете на/его компрматериалами.

Цель проверки разработка.

НАЧ.ОУМ.РО УНКВД ОТ.Л-Т

/СА[illegible]/

ПРЕДЕННЫЙ НЕТ

Секрет

7 XII 45 г.

1	2	3	4	5
				2в, 20, 2в26 вва

ЗАВІРЯЮЧИЙ ПІДПИС

В даній справі пронумеровано 7 (семь) аркушів

05. 01. 5

Посад

Підпис

Арт. 1-С-3803-1